

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 56.

CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, MARCH 7th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Vesele in žalostne vesti iz življenja naših rojakov po širni Ameriki

Rojaki iz Forest City, Pa., poročajo, da je tam premogovna družba Hudson Coal Co. operirala letos šele 9 dni. The Pittsburgh Coal Co. pa ima premo-garje zaposljene po tri dni v tednu.

Posebno slovesno sta obhajala v Chisholm, Minn., 25 letnico svoje poroke Frank in Mary Centa, v družbi sinov in hčera, bratov in sester, znancev in prijateljev. Vršila se je prava slovenska slavnost, pri kateri se je v lepi slovenščini odlikovala zlasti naša mladina.

Dobro poznani rojak John Goršek je preminul te dni v Milwaukee, Wis. Ranjki je bil star 49 let, doma iz Ostroga, fara St. Jernej na Dolenjskem.

Iz Roseboom, N. Y., poročajo rojaki, da je tam precejna slovenska farmarska naselbina, kjer se zlasti pečajo z živinorejo. Vsak farmar ima približno 40 glav goveje živine. Farmarji z uspehom prodajajo mleko v mesta.

"Dinamit" je naslov knjigi, katero je spisal poznani Louis Adamič, in v kateri razpravlja o današnjih problemih nezaposlenosti.

Slovensko pevsko društvo "Bled" v Johnstown, Pa., bo zapelo v nedeljo, 8. marca, na radio postaji WJAC ob 4:40 popoldne več slovenskih pesmi. Čimdalje bolj se širi slovenska pesem po radio po širni Ameriki.

Mr. in Mrs. George Herbts, v Oregon City, Oregon, sta obhajala pred nedavnim srebrno poroko. Slavnosti ob tej priložnosti se udeležili vsi ožji sorodniki in zlasti pa številni prijatelji.

Louis Strahan je umrl pred nekaj dnevi v Aurori, Minn. Bolehal je le nekaj dni. Ranjki zapuščava vdovo in več otrok.

Skupni koncert g. Anton Sublja in g. Svetozar Banovca v Milwaukee, Wis., preteklo nedeljo je, glasom poročil, sijajno uspel.

Rojakinja Mary Spoljar je v San Franciscu na uličnem tlaku tako nesrečno padla, da si je zlomila levo nogo. Nahaja se v Lane bolnici.

Pred čikaškim sodiščem je v teku pravda za dedščino bogatega jugoslovanskega samotarja Andreja J. Klora, ki je zadnji mesec umrl za opekljami, ko je ogenj uničil njegovo stanovanje. Klor je zapustil premoženje vredno \$400,000 nekemu Foglu v Berwynu, ki mu ni nič v sorodu, bil pa je njegov prijatelj. Zda pa sta se oglašila iz stare domovine Franc Kosič in Marija Bah, Klorova sorodnika, ki tirjata zase vso zapuščino. V njunem imenu je bila vložena tožba za razveljavljenje oporoke.

Žensko so topli

Zomorka Mrs. Betty Coleman, 2319 E. 39th St., je na Common Pleas sodniji vložila tožbo za \$10.000 odškodnine, rekoč, da jo je mestni detektiv Smetana nadadel in pretepel, ko je vdrl v njeno stanovanje, kjer se je hazzardiralo.

Dva ubita

Na železniškem križišču Pennsylvanije železnice sta bila ubita večeraj 60 letni Isadore Wise in njegova žena Hettie, 56 let stara. Zavozila sta preko križišča na Northfield Rd. v trenutku, ko je privozil brzovlak železnice.

Državna zbornica v Columbusu je pripravljena pomagati brezposelnim

Columbus, Ohio, 6. marca. Državna postavodaja je pripravljena vsaj deloma pomagati brezposelnim v državi Ohio, da si ne na način, kot so priporočali demokrati. Demokratiški senator Reynolds je stavil predlog, da se upelje zavarovalna proti brezposelnosti, toda predlog je bil odbit. Sedaj so pa v senatnem odseku enoglasno odglasovali, da se dovoli mestom, da izdajo javne zadolžnice, da se začasno pomaga brezposelnim. Pričakuje se, da bo governor White podpisal tozadevno postavbo že prihodnji teden. To je prva postava večjega pomena, ki je bila narejena v državni zbornici letos. Doslej so se poslanci samo pripravili medsebojno.

Je ubil sebe in ženo v cerkvi v Fairportu

Fairport, Ohio, 6. marca. V Lake County bolnici v Painesville je umrla danes zjutraj Mrs. Elizabeth Spisak, stara 44 let. Ustreljena je bila sinoči v cerkvi sv. Antona, kamor je za njo prišel njen podivjani mož in jo streljal. Ko se je pozno v večer oglasil vaški maršal na domu Spisaka, 944 High St., je dobil Spisaka mrtvega. Prestreljen je bil skozi srce, in v rokav krčevito držal revolver. Spisak je bil dvakrat poročen. S prvo ženo je imel devet otrok, dočim mu je druga žena prinesla v zakon tri otroke. V drugem zakonu ni imel otrok. Mrs. Spisak je pred kratkim prošla za razpoko. Sinoči je šla v cerkev k postni pridigi. Njen mož je v trenutku, ko je hotela stopiti v cerkev, stopil izza nekega drevesa in začel streljati. Petkrat je ustrelil na ženo. Dva strela sta jo zadela, trije so zgrešili cilj. Kot je dogmno, je šel mož po streljanju takoj domov, kjer je revolver znova nabasal in si sam storil konec.

Maschke govori

Republikanski bos Maurice Maschke, ki je imel šest tednov počitnic in se je vozil po Bermudskih otokih in po Kubi, se je pravkar vrnil v New York iz "počitnic." Telefonskim putem so ga vprašali iz Clevelanda, če mu je kaj znano o umoru councilmana Potterja. Povedal je, da je bil Potter v njegovem uradu tekom meseca januarja, in da se bo natančneje, tozadevno izjavil, ko pride v Cleveland.

V daljni Minnesoti

Mrs. Frances Košak, Ely, Minnesota, nam sporoča, da je slišala dne 22. februarja prav dobro slovenski radio program iz Clevelanda. To je že šesti odziv Minnesotanov, ki so slišali slovenski radio program iz naše metropole. Postaja WJAY se dobro sliši povsod, ako se ima za to primerne radio aparate.

Smrtna kosa

Iz Perry, Ohio, se nam poroča, da je v Lake county bolnici umrla v petek dopoldne 17 letna Josie Grlica, R. F. D. No. 1., Lake Road, Perry, Ohio. Zapuščava žalujoče starše, dva brata in dve sestri Pogreb ranjke se vrši v ponedeljek zjutraj ob 9:30. Naše iskreno sožalje prizadeti družini!

Mladi roparji

Policist John Prucha je ob-strelil sinoči nekega mladega roparja, 17-letnega James Qualls, katerega je dobil v neki trgovini "na delu."

Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich

Najnovejša slika Josephine Lausche-Welf (levo) in Mary Udovich, znameniti slovenski pevki, ki nastopiti v soboto, 7. marca, pri posebnem pevskem koncertu v Girard, Ohio. Obe pevki pejejo že dolgo vrsto let za Columbia grafofonsko družbo. Kot nam sporočati prireditvi v jeseni svoj lastni koncert v Clevelandu.

Louis Belle, eden prvih tenorjev v slovenski naselbini, nastopi s prvim koncertom v nedeljo v Slovenskem Narodnem Domu

"Ti si urec zamudila" bo pel Mr. Louis Belle, naš priprosti delavec v Clevelandu, toda tako sijajni pevec, da se mu čudijo drugi ljudje, in bi ga morali pri tem toliko bolj upoštevati mi sami. Mr. Belle, prijazna slovenska duša, talentiran pevec, se je odločil, da priredi v nedeljo, 8. marca, svoj prvi javni nastop. Pel bo naše slovenske pesmice, tako, kot čuti Slovenec, ki je dolga leta v Ameriki, pa mu je slovenska pesmica še vedno sveta.

Mr. Louis Belle ima za jutri zvečer bogat program slovenskega petja, kot na primer, arije iz opere "Gorenjski slavček" in "Ciganke." In zapel bo tisto prelepo in razigrano "Metuljček."

Da bo spored koncerta toliko bolj popoln, bo spremljal našega ljubljenelega pevca Mr. Ivan Zorman. In ne samo spremljal, pač pa bo Mr. Ivan Zorman svojo prelepo in učinkovito fantazijo zaigral: "Kje so moje rožice!" To je fantazija, ne pesmica, glasbena dovršenost slovenske pesmice, kot jo zna proizvajati le g. Zorman.

Potem pa preide program v tretji del, ko pridejo na pozornost naše slovenske narodne pesmice, s katerimi se je Mr. Louis Belle že zdavneje pobratil ter jih drobi kot zgodnja jutranja ptica pevka, katero obsije prva jutranja zora. In bo zapel: "Raste mi, raste, travca zelena," "Vsi so prihajali," "Lahko noč," "Pojdem v Rute," in "Ko b' sodov ne b'lo." Zmeraj vesel in še druge naše popevke.

Slovinci in Slovenke v širnem Clevelandu, vedno smo govorili, pisali in omenjali, da naj damo prednost domačim našim talentom. Odzvali ste se vselej v častnem številu, ko so prihajali k nam umetniki petja in glasbe iz stare domovine. Častili smo jih in jim ploskali. Sedaj pa, ko nastopi naš domač pevec, katerega vsi poznamo, ki je žrtvoval dolga leta študije v petju, ga bomo gotovo nadarili s tem, da pride-

mo v nedeljo v dvorano S. N. Doma in poslušamo njegov lepo doneči glas.

Mr. Ivan Zorman in Mr. Louis Belle sta se dolge tedne urila in vježbala za nastop v nedeljo. Gotovo sta tuintam mislila — češ, bogve, ali se naš narod v resnici zanima za to prelepo slovensko pesmico? Gotovo! In pokazali boste v nedeljo, da se zimate, da daste priznanje našim lastnim priprostim pevcem, katerih pesmica tako prijetno žgoli. Le pridite v nedeljo. Ne bo vam žal dve urici lepega slovenskega petja. Slišali ste ga iz grl domačinov iz stare domovine, sedaj pa imate priliko prvič slišati našega ameriškega Slovenca, ki vam bo zapel tako nežno in prisrčno, da boste odnesli najboljše spomine iz dvorane. Le pridite, Mr. Louis Belle vam bo zapel, da nam boste hvaležni, ker smo vas pozvali na njegov prvi koncert, ki je sad truda, žrtev in dela mnogih, mnogih let! Vstopnice lahko dobite pri Mrs. Kushlan, v S. N. Domu.

Vest iz domovine

Mrs. Frances Medves je dobila vest iz stare domovine, da ji je umrl njen mlajši brat Janez Meden, po domače Gašperjev, v najlepši mladeniški dobi, star 21 let, doma v vasi Selšček, Begunje pri Cerknici. Tukaj v Clevelandu zapuščava dve sestri, Frances Medves in Mary Prudich, v starem kraju pa enega brata. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin!

Vest iz domovine

John Brodnik, 6727 Edna Ave., je prejel iz domovine vest, da mu je preminula ljubljena mati Marija Brodnik v Dobropoljah, vas Kompolje. Umrla je v častitljivi starosti 86 let. Bila je blaga in dobra duša. Zapuščava tri sinove in eno hčer, vsi v starem kraju, en sin se nahaja pa v Clevelandu. Naj bo ranjki ohranjen blag spomin.

○ Pismo ima pri nas Frank Zajc.

Republika Finska ima iste težave s prohibicijo kot mi v Ameriki

Helsingfors, Finska, 6. marca. Pred šestimi leti je upeljala republika Finska, po vzgledu Zedinjenih držav, absolutno prohibicijo. In statistika kaže, da so se od tedaj, ko je bila prohibicija upeljana zločini v finski republiki počeli vrstiti. Finska republika šteje komaj 3,500,000 prebivalcev, pa vendar pride tam vsak dan do enega umora, dočim v kraljevini Danski, ki šteje približno enako število prebivalcev, pride en sam umor komaj enkrat na teden. In dočim ima Finska prohibicijo, pa je na Danskem svobodna prodaja alkohola vsake vrste pod državnim nadzorstvom. Poleg aktualnih umorov na Finskem je bilo tudi mnogo poskušanih in ponesrečnih atentatov, tako da so našli lansko leto v "suhi" Finski nad 1,000 slučajev umorov in poskušanih umorov. In Danska kraljevina, ki ima primeroma enako število prebivalcev kot Finska, je imela vsega skupaj le 17 umorov in 24 poskušanih umorov. Poleg tega so pa v finski republiki vse ječe prenapelnjene. Tekom leta 1930 je bilo na Finskem poslanih v zapore 1,020 oseb, ker so doma izdelovali žganje, 3,876 oseb, ker so prodajale alkohol, 1,446, ker so vtihotapili alkohol v deželo, 3,226, ker so imeli žganje na svojem domu na prepovedan način. Izmed 11,115 kaznovanih radi prohibicije na Finskem je bilo 2,397 žensk. In poleg tega natančna uradna statistika, da na primer, v glavnem mestu Finske, je bil zaprt vsak deseti prebivalec mesta, ker je bil — pijan. 897 fantičkov, starih manj kot 15 let, je bilo aretiranih radi pijanosti. Število jetnikov v finski republiki znaša 8,370, dočim imajo na primer na Švedskem, kjer je 7,000,000 prebivalcev, v ječah le 2,097 oseb, in Švedem je dovoljena pijača. Taka je prohibicija, kdor si jo podrobno ogleda.

V Angliji je povprečno najmanj razporok

London, 6. marca. Najmanj razporok se pripeti v Angliji, največ v Rusiji in za Rusijo je takoj Amerika na vrsti. Statistika glede razporok je prinesla še mnogo drugih zanimivosti na dan. Tako n. pr. je dokazano, da so zakonu najbolj nevarna doba od 5. do 10. leta poroke. Pred petim letom zakona se redko kdo razporoči, enako tudi po 10. letu zakona. Zanimiva je statistika razporok v raznih deželah. V Rusiji pride na vsakih 100,000 zakonov 365 ločitev, v Ameriki 168, v Avstriji 89, na Japonskem 79, v Švici 65 in v Franciji samo 47, toda v Angliji pa 6.

Zrakoplovna naročila

Great Lakes Aircraft Co., je pravkar dobila naročilo za zgradnjo 82 vojaških zrakoplovov. Prvi mora biti gotov 15. maja, ostali pa do 15. septembra. Naročilo je vredno nad en milijon dolarjev. 50 novih delavcev je sprejela kompanija na delo.

McMaster na delu

Dober plen je naredil razpiti policijski kapitan McMaster, ko je vdrl v hišo na 7810 Hough Ave., kjer je dobil za 5000 dolarjev opojne pijače. Neki John Davis je bil aretirani. * Zmrznjeno meso bo uvažano v Nemčijo prosto colnine.

Mnenje angleškega časopisja o slovenski predstavi Pasijona v Clevelandu

Pri zadnji predstavi Pasijona v Clevelandu je bilo navzočih tudi več poročevalcev angleškega časopisja. In poročila teh časopisov so skrajno laskava za nas Slovence. Citirat se ne more vseh poročil, toda posnamemo pa lahko nekaj vrstic iz "Universe Bulletin," kjer poročevalce, Mr. McCarthy, piše sledeče: "Svečana tihota je prevladovala med slovenskim občinstvom v Slovenskem Narodnem Domu preteklo nedeljo, ko so slovenski igralci v večjih in manjših vlogah predstavljali veličastno dramo vseh vekov "Pasijon." Občinstvo navzoče pri predstavi, je bilo naravnost sijajno, inteligentno, zavedajoče se krasne prireditve. Igralo se je nad pet ur, toda ni prišlo do najmanjšega incidenta, vršilo se je vse tako v redu, da mora Amerikanec občudovati te inteligentne Slovence. Igra Pasijon, kot smo jo videli preteklo nedeljo na odru Slovenskega Narodnega Doma bi se morala na vsak način vpriporiti v mestnem avditoriju. Prepričani smo, da bi dobili slovenski igralci kar največje število ameriške publike. Dasi so bili govori tekom predstave v slovenskem jeziku, pa se je igralo tako, da so popolnoma razumeli vsi oni, ki ne razumejo slovenščine. Nam je bila predstava tako kot bi se vršili govori v angleščini. Scenerija ni mogla biti boljša, godba, glasba, petje poč vodstvom Mr. Ivan Zorman, bilo je dovršeno do lo..." Tako piše Amerikanec o slovenski predstavi Pasijona. Obzrluje, da Amerikanci niso zmorni kaj enakega. Želi slovenskim igralcem, da nastopijo pred ameriško javnostjo. Pasijon nas je ponevno predstavil pred Ameriko kot zelo kulturne narod. Poravljamo le, da se bo Pasijon ponovno vpriporil v nedeljo 29. marca v S. N. Domu. Natančneje še poročamo.

Smith ne bo predsedniški kandidat demokratov

Washington, 6. marca. Štirje državljani države Ohio so močgi predsedniški kandidati demokratske stranke v prihodnjem letu, in sicer Newton D. Baker, James Cox, George White in senator Bulkley. Bivši governor Alfred Smith ne bo kandidiral več kot predsednik. Enako tudi ne senator Robinson in governor države Maryland, Ritchie. Kakšno bo stališče demokratske stranke glede prohibicije, se do sedaj še ni moglo dognati. Najbrž se bo dosegel sporazum med severnimi in južnimi demokrati.

Morilec pred sodnijo

Te dni se vrši v Clevelandu razprava proti John Glasscocku, morilecu, ki je ubil enega policista in drugega tako obstrlel, da je pohabljen za vse življenje. Glasscock je razpiti ropar in morilec. Morilca zagovarjata odvetnika Frank J. Cullitan in Frank J. Lausche, ki sta bila imenovana od sodnije v ta namen.

Računi za plin

Plačajte račune za plin v našem uradu. Zadnji čas je do torka, 10. marca, do 6. ure zvečer. Ravno tako lahko plačate pri nas vse račune za vodo, elektriko in telefon.

* Vihar ob Atlantiku je večeraj povzročil tri milijone dolarjev škode.

Rusija, Italija in Nemčija se baje pripravljajo za novo pogodbo

London, 6. marca. Med sovjetskim komisarjem za zunanje zadeve in med laškimi zunanji ministrom se je te dni vršil sestanek v Milanu, kateremu politični krogi pripisujejo mnogo važnosti. Za sestanek ni nihče prej vedel, in šele večeraj so razni časopisi kratko o tem poročali. Da se je šlo za tajne dogovore, je brez dvoma, ker sicer zastopniki Rusije in Italije ne bi tako skrivnostno nastopali pri tem. Laški listi se vzdržujejo vsakih komentarjev. Sestanek se je vršil v hotelu Continental v Milanu, kjer sta oba državnik se pomerkovala nad dve uri. Navzoč je bil tudi ruski poslanik v Rimu. Zvečer je bil prirejen banket, ki je trajal pozno v noč. Ob 2. uri zjutraj je Litvinov, ruski zunanji minister, odpotoval v Moskvo, dočim se je laški zunanji minister Grandi odpravil v Rim. Litvinov se ustavi spetoma še v Berlinu. Baje si Italija silno prizadeva, da bi sklenila tajno diplomatsko zvezo z Rusijo in Nemčijo. K tej zvezi bi eventualno pristopile še Turška, Grška, Bolgarija in Madžarska. Kot je naravno smatrati, je taka zveza seveda v prvi vrsti naperjena proti Jugoslaviji.

Izplačane dividende

Vložnikom skrahirane Merchants Trust & Savings Co., je bila izplačana večeraj prva dividenda v znesku \$160,000, ki predstavlja 12 procentov vrednosti skupnega premoženja banke. Predsednik in tajnik omejenega zavoda sta bila obtožena krive prisige. Banka je bila zaprta septembra meseca, lanskega leta.

Obisk

Iz Madisona, Ohio so nas v petek obiskali Mrs. Jennie Novak ter Mr. in Mrs. Joseph Gorenc, ki sta prišla iz Middlebranch, Ohio, in ki sta na počitnicah sedaj v Madisonu pri očetu Mrs. Gorenc, pri Mr. John Prijatelju.

Japonska cesarica Nagako, ki je danes zjutraj poročila četrtega otroka — hčerko. Vsi njeni otroci doslej so same hčerke, ki ne morejo slediti na prestolu. Cesarica je 28 let stara.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 56. Sat., March 7th, 1931.

Sedaj bo mir pred viharjem

Kongres Zedinjenih držav, ki ustvarja postave za našo deželo, je odšel na počitnice preteklo sredo, in če se ne pripeti kakšna posebna nesreča, bo ameriškim državljanom prizanešeno z novimi postavami do prihodnjega decembra, ko se glasom ustave, zbere kongres k ponovnemu zasedanju, in sicer prvi ponedeljek v decembru.

Kongres, ki se je pravkar odgodil, ni prinesel dosti ali nič blagoslova ameriški zemlji. Glede delavskih razmer je ostalo vse po starem, farmarji niso dobili pomoči, delavci pa tudi nobenega priznanja. Edino, kar se je doseglo v tem kongresu, je to, da je odpadlo nekaj suhačev ter nekaj nazadnjakov, katere so nadomestili mokri in progresivci.

Zbornici kongresa, senatna in poslanska sta bili po precejšnji večini republikanskega prepričanja, to je, pristaši republikanske stranke. In predsednik Hoover tudi spada k republikanski stranki, torej je bila tekom zadnjih dveh let republikanska stranka odgovorna za vso srečo in nesrečo, ki jo je imel ameriški narod. Sreče ni bilo dosti, toliko več pa nesreče.

In dočim je poslanska zbornica kongresa še kolikor toliko plesala kot je komandiral predsednik Hoover, pa je Hoover med lastnimi pristaši v senatni zbornici ves čas naltaval na velik odpor. In kdor je študiral vzroke tega odpora, je moral priznati, da je bil odpor v senatu na mestu, dočim je Hoover ščitil ves čas velike interese.

In če bi jih ščitil tako, da bi padla drobtina dobrote na mizo slehernega Amerikanca, da bi se lahko vsaj kolikšičak dostojno preživel, potem se Hooverju ne bi dosti nasprotovalo, pač pa bi dobil simpatije marsikje od strani povprečnih ameriških državljanov. Tako je pa inženir Hoover tako nerodno vodil politiko in vlado, da je zgubil dobro večino svojih bivših prijateljev.

Hoover se nahaja danes dve leti v predsedniškem uradu. In s svojo nerodno politikou, ki ne pozna nobene koncijantnosti, nobenega posredovanja, nobene milobe, pač pa pozna le butanje v steno, je povzročil Hoover, da se nahaja Amerika danes v večji industrijski in delavski krizi kot se je sploh kdaj prej nahajala.

Kriza pod demokratičnim predsednikom Clevelandom v letu 1893 je bila sicer tudi akutna, toda ni trajala niti pol tako dolgo kot traja današnja gospodarska depresija med ameriškim narodom. Današnja kriza se je začela že avgusta meseca, 1929, in kdaj jo bo konec, je težko povedati.

Ves čas sta si bila kongres in predsednik Hoover v laseh, odkar je Hoover nastopil predsedništvo, dasi so vsi skupaj v večini republikanci, Hoover in kongresmani. In kjer postavodajalni oddelek vlade nasprotuje administrativnemu oddelku, tam za deželo ne bo nič dobrega.

"Volite Hooverja" in obdržite prosperiteto v Zedinjenih državah, tako se je glasilo tekom predsedniške kampanje pred par leti. In izvolili smo Hooverja, in namesto prosperitete so dobili delavci — brco in prazne želodce! In kako so se celo nekateri naši enakopravni pogajali za Hooverja. In ravno iste je izvolitev Hooverja pripravila in pritisnila ob steno.

Nobnih idealov, nobenega resnega dela, nobene resnosti ni pokazala republikanska stranka pod režimom Hooverja. Ne samo, da ni ostalo po starem, ko je bilo pod Coolidgeom glede dela že nekako fifty-fifty, pač pa se je vse še na slabše obrnilo, tako da je Hoover in z njim zaeno republikanska stranka, katere načelnik je predsednik, zgubila zaupanje ogromne večine ameriškega naroda.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O.—Tudi jaz se drzmem napisati par vrstic v nam tako priljubljeni list Ameriško Domovino. Ker nisem še nikdar prej poslala kakega dopisa, torej prosim cejneno uredništvo, da ne vrže tega dopisa v koš. Rada bi ocenila nedeljski radio program, pa ne vem izreči pravih besed v drugo sezono. Torej na svidehvalo. Kako sem vam jaz hvaležna za te programe, kolikor jih je že bilo in kolikor jih še bo, za vse se vam že naprej zahvaljujem. Zadnje nedeljo nam je bil radio program zelo po volji. Vse je bilo tako lepo ubrano, petje in godba. Veseli nas tudi, da smo imeli čast slišati našega mladega umetnika Pavel Jantza. Veselilo bi nas, ako bi še katerikrat nastopil, čeravno bo program še par nedelj. Škoda pa bo, ker bo tako hitro minilo. Ne vem, kaj bomo pa mi, ki smo prišli iz starega kraja, poslušali na radio, ker vem, da nas je mnogo, ki komaj čakamo nedelje, kate-

Mr. in Mrs. Mu'ec.
Mr. in Mrs. Sterle.
Mrs. Grajzar

Iz bele Ljubljane.—Ker mi slim, da slovenski list mora ostati le iz slovenske ideje in dopisov, zato upam, da ta dopis ne bo šel v koš, ampak v javnost. Moje mnenje je, da kolikor je vredna pohvala, toliko mora biti vredna kritika, pa naj si bo v enem ali drugem oziru in ne glede na to, da bi se koga užalilo. Ker živimo v svobodni republiki, kjer se vsakdo lahko izraža po svoji volji. Zato tudi jaz mi-

slim, da vsak lahko pove svoje mnenje, pa naj bo to na društvenih sejah, dopisih ali v javno sti.

V prvi vrsti čestitam clevelandski federaciji SNPJ, ker se je toliko potrudila v pomoč brezposelnim; to je bila jako dobra ideja. Želim, da bi se jih še mnogo odzvalo z istim name nom.

V drugi vrsti pa čestitam dopisovalki iz 3. distrikta, ki je napisala tako lep dopis o Mr. Mihe lihu, slovenskemu councilmanu ki je predlagal v mestni zbornici, da mesto plača \$5000, da se dožene tajnosti umora bivšega councilmana Potterja. Res je, da pravica mora priti na dan, toda ali je treba pravico kupiti? Saj kdor postave dela in kdor jih izpolnjuje, je vsak plačan in še kako! Ali je potreba za to dvakrat plačati? Zatorej Mr. Mihelich, ako o bi predlagali v mestni zbornici \$5000 za lačne in revne, kot je to storila federacija SNPJ, koliko ljudi bi se vam iz srca zahvalilo in vas spoštljivo pozdravljalo na cesti. In takih predlogov in javnih delovanj je mnogo, ali žalobog, ne pridejo na površje tam, kjer je v resnici potrebno.

Mnogo tisočkov gre po nepotrebnem, o katerih bi se lahko mnogo pisalo in v resnici dokazalo, pa kaj pomaga, ko ena proti desetim ni še nikoli prodira in ne bo, dokler bo politika na vseh koncih in krajih.

Mnogokrat čitam novice in dopise iz starega kraja o raznih nezgodah, požarih in poplavih, ali da pobirajo za razne stvari, kot: gasilska društva, zvonove, za spomenike itd. In vedno se ti nesrečneži obračajo do svojih dragih rojakov v Ameriki. Seveda, čez par tednov ali mesecev se že odpošlje par stotakov ali tisočakov, kakor bolj sreča nanes. Vprašam pa sedaj, kam naj se pa mi sedaj obrnemo, mi tukaj, ki nimamo v teh časih nobenega drugega olajšanja, kot tolažbo: "Stapat pojdi!" Niheče pa ne pove — kam. In to se godi dan za dnem, teden za tednom in kmalu bomo rekli: leto za letom. Jaz poznam družine, kjer že 19 mesecev nihče ne dela, pa gre vsako jutro za delom.

Torej vprašam vas, kam naj se tak človek obrne, koga naj prositi? To pišem vsled tega, ker sem to sama poskusila. Nič ne pomaga: prositi ali jokati. Tudi torej kakor sem prej omenila, vedno je polno predlogov, ali za lačnega in revnega človeka ni nobenega. Obžalujem, da s m o prišli v tej bogati deželi tako daleč. Povsod, kamor grem, je revščina, kjer pa kaj imajo, pa ne grem, ker tam me ne poznajo.

S tem dopisom nisem mislila nikogar užaliti, samo svoje mnenje sem želela povedati. Pa naj se še kdo drugi oglasi! Pošiljam mnogo pozdravov in želim mnogo uspeha v splošnem.

J. H., ena iz bele Ljubljane.

Op. uredništva. — Veseli nas, da se zanimate za javna vprašanja in je popolnoma prav in na mestu, da izražate svoje mnenje. Take dopise radi priobčujemo, take so pisani v lepem in dostojnem tonu in ker taki dopisi in razmotrivanja bistrijo narodovo zavednost v raznih življenjskih vprašanjih. Glede tistih \$5000, ki jih je Mr. Mihelich predlagal kot nagrado za pojasnitev Potterjevega umora, je v predlogu vključena pripomba, da jih mesto izplača le v tem slučaju, če se dokaže, da je bil Potterjev umor v zvezi z graftom pri prodaji zemljišča na Coyt Rd. Torej, če bo mesto izplačalo teh \$5000, bo obenem dobilo nazaj \$33,000.00, ki so jih spravili nekateri graftarji, v katerem slučaju bi imelo mesto še vedno 28 tisoč dolarjev dobička, obenem se bo pa razkrinkalo visoke politične grafterje, ki v Clevelandu že dolgo vrsto let sesajo iz davkoplačevalcev denar in ga spravljajo v svoje žepce. Torej če bo tistih \$5000 pomagalo raz-

kriti te ljudske pijavke, je to vredno več kot pa \$5000. To je naše mnenje. Oglasite se še kaj in pozdrav!

Cleveland, O. — ZAHVALA.

O priliki praznovanja najine srebrne poroke, se prav lepo zahvaljujema sinu Franku in njegovi ženi, sinu Edwardu in hčeri Theresi ter njenemu možu Valterju, ki so nama kupili tako lep set za jedilno sobo.

Frank in Rozi Zalokar.

Iz Newburga.—Rad bi nekaj pripomnil glede javne debate, ki se je vršila 28. februarja. Obzavljajem, ker se mi je zareklo, ko sem rekel, da sem sam osel in da ste vi vsi osli, ki ste prišli poslušat. Mislim sem pa reči, da ste prišli oslarijo poslušati, ne pa da ste osli. Prosim, da mi vsi, ki ste bili navzoči, oprostite. Za vse drugo pa obstanem, kakor sem rekel. Pozdrav!

Louis Curk.

Cleveland, O.—Bral sem v A. D. da sem jaz streljal na Mr. Anton Zupanca in ga tako ranil, da je slednji kmalu nato umrl. To je pa velika pomota. Mr. Zupanc je še danes živ, ker me je pred tremi tedni obiskal. Jaz sploh streljal nisem, pač pa je streljal moj border. Kadar priobčujete novice "po 15 letih," da ste previdni in da so resnične. Nikakor ne želim, da bi bil po 15 letih po nedolžnem ubijalec.

Anton Kovač.

1158 E. 61st St.
Cleveland, O.

Iz Euclida, O.—Po dolgem trudu smo končno le dosegli, da se je nam dalo postrežbo z busom in sicer od tam, kjer se poulična železnica ustavi v Nottinghamu in od tam vozi skozi do Babbit Rd. Precej je bilo truda, da se je to doseglo, ker kompanije le vedno gledajo, da na vsaki progi napravijo dobiček in nikakor izgubo. Po prizadevanju našega zupana Ely-ta in councilmanov se je le doseglo, da smo dobili to clevelandno prevažanje potnikov v Euclidu, ker je bila velika zahteva od strani našega naroda. Sedaj, ko imamo dobro zvezo s Clevelandom, se li poslužuje te potniške črte? Ako opazujete bus opazite, da je skoro vedno prazen in potnikov ni od nikoder. Prej velika zahteva, sedaj se pa ne poslužuje prilike, katere so jim dane. Pripomniti moram, ako bo kompanija delala zgubo, bomo kmalu zgubili bus do Babbit Rd. in potem seveda se bomo zopet pričkali, da nam je bus potreben, ko bo prepozno. V nekaterih predmetjih ima kompanija kontrakt, da v slučaju izgube doplačajo tamošnji trgovci, kar pa tega pri nas ni. Bilo bi dobro, da naši ljudje o tem premislijo in kadar želite iti v Cleveland, da se poslužite buse. Poleti, ko se bodo vršili pikniki, bo prav dobrodošel bus za izletnike in naša društva bodo imela veliko boljši uspeh. Želim pa, da obdržimo, kar imamo.

Joe Kraince.

Euclid, O.—Želim nekaj pojasniti dopisniku iz Nottinghama v pondeljki izdaji. Bilo je enkrat lansko leto, ko je pisal v Ameriški Domovini Mr. Darovec iz Nottinghama ali Ljubljane, kakor jo on naziva, oziroma jo tako naziva večina Slovencev, kajti drugorodeci, Irci in drugi, ne vedo mnogo o tej Ljubljani, vendar hodijo nekateri Slovenci pod irsko streho sv. Pavla hlapčevati, ko imajo dovolj prostora pod svojo lastno.

Naj preidem na stvar, za katero gre in kaj se je omenjalo v dopisu Mr. Darovca. Odgovoril sem mu bil že, toda morda je na to že pozabil, zato mi želim zopet to stvar pojasniti in ga prosim, da jo obdrži za vedno v spominu. Povedati hočem resnico v javnosti, da ne bodo sodili rojaki izven Euclida, da so Slovenci v Euclidu res tako brezbržni, da nimajo še svoje župnije ali fare, ko jih je vendar toliko naseljenih tu. Torej še enkrat:

Imamo farno cerkev in osem razredno šolo, v kateri uče č.č. sestre frančiškanke, in zraven je tudi lepo novo župnišče, katero dela čast naselbini. Dalje je na tej župnji novi župnik, Rev. A. L. Bombach, ki izvrstno deluje za procvit fare in naselbine. Okrog sedanje šole imamo dovolj praznega zemljišča, na katerem lahko postavimo katedralo, kadar bo potrebno in ko bo financa dovolj visoka. Čudno se mi zdi, da človek, ki živi že 30 let v enem kraju, pa še ne ve za slovensko faro, kamor bi moral po božji in človeški modrosti spadati, ko omenja cerkev sv. Pavla, s katero je bil toliko let v neposrednem stiku. Omenja, da je bilo svobodno za vse in da se ni prosjačilo. Tukaj pa nastane vprašanje: Kako je vendar omenjena fara uspevala? — Ali so rastle cekini in dolarji po btrah vse one čase, tako da so jih cerkveni možje v jeseni samo obirali, kakor grozdje? In zdaj ni grozdja več? In zdaj, po 30 letih, ko grozdja ni več, se pa kar zahteva od vsake družine po \$100.00!

Kajne, to niso mačkine solze, pa ravno sedaj, ko se namerava pričeti za gradnjo nove cerkve. Možakar, morda se pa tega nisi spomnil, da tekom vseh trideset let, kar si zahajal ti tja napotje delat, nisi daroval \$30.00, zdaj pa kar naenkrat toliko. Potrkaj se na prsi in se vprašaj, kako to? Ako bi hotel bolj nadrobno računati, bi moral ti omenjati fari dolgovati \$1500.00, če pa prištetjemo še večje praznike in pa procente, katerih nisi daroval, pa bi ne bilo niti \$2000 dovolj. In to ni nikakor pretirana vsota za praktičnega katoličana, ki je hodil dolgih trideset let napotje delat v irsko cerkev.

Takih vnetih slovenskih katoličanov imamo še mnogo, da hodijo rajši drugim narodom tlako delat. To delajo toliko časa, dokler se jim ne stopi na kurje oko. Vedno smo bili sluge, že od svojega rojstva, kakor tudi naši pradedje, ker smo morali garati za habsburške in madžarske grofe. Zakaj pa smo se vendar izselili in prišli v to svobodno ameriško zemljo? Ali naj bomo tudi tukaj odvisni od Ircev in naj nosimo svoje težko prislužene novce v njih vrečo? Vsi skupaj, kot eden, bomo začeli obratno, kot nam vedno srce govori: Vse za vero, dom in narod! Svoji k svojim! Držimo se tega gesla, kjer se ga le moremo.

Dalje dopisnik tudi omenja: vsak po \$100, pa bi imeli kmalu skupaj \$140,000. Jaz pa rečem, da bi bila tudi manjša vsota dobra, samo vztrajnosti, požrtvovalnosti je treba med nami, bratske azajemnosti ter delovanja v našo skupno korist, pa

VEČER SLOVENSKE PESMI V S. N. DOMU

Jutri zvečer, točno ob osmi uri, se dvigne zagrinjalo na odru Slovenskega narodnega doma v Clevelandu. Na oder stopita naš tenorist Mr. Louis Belle in naš pesnik in skladatelj Mr. Ivan Zorman. To bo koncert, na katerem nastopita naša dva mojstra, katera pozna vsa naselbina, in katera bi mi radi slišali v skupnem nastopu. To je redka prilika in nekaj zelo izrednega za slovensko naselbino — Cleveland in okolice.

Na programu sta ariji iz Gorenjskega slavčka in Ciganke. Potem sledi: Kozina — Metuljček, Prelovec — Ti si urce za mudila, Zorman — Pesem starca. — Zorman — Vprašanja. Poje Mr. Belle, spremlja Mr. I. Zorman.

V drugem delu programa izvaja na klavir Mr. Ivan Zorman fantazijo za klavir "Kje so moje rožice" — Ipavec: Zorman.

V tretjem delu programa sledede narodne pesmi: Pojem v Rute (Koroška), Ko b' sodov ne b'lo, Raste mi, raste trav'ca zelena, Potrkaj ples, Vsi so prihajali, Zmeraj vesel in Lahko noč. Poje Belle in spremlja Zorman.

bo potrebna vsota skupaj, ko se bo pričelo graditi novo slovensko cerkev na Bliss Rd., ne pa irsko na Chardon Rd. Irci naj grade svojo, Slovenci pa svojo, kajti nas je dovolj. Slovenska fara je samo ena v vsem Euclidu, in sicer na Bliss Rd., in nikjer drugod v tej okolici. Slovencem se ni potrebno potikati po drugih farah. Pregovor pravi: V slogi je moč! Slovenci se držimo svoje fare in zahajamo v slovensko cerkev, kjer slišimo slovensko besedo. Prihajate v velikem številu k cerkvenim obredom, kakor tudi k farnim prireditvam, ki so vedno oglaševane v časopisu. Vprašanje je, koliko dobite kredita pri ljudeh drugih narodnosti, kadar kaj želite. Odgovor bi bil v tem slučaju najbrž tak-le: "Vi niste naš faran, ker niste Irec, ste Slovenci ali Hrvat, torej niste vknjiženi kot dober faran." Tako torej veste, kje ste.

Kaj pa v slučaju bolezni? — Kam se boste obrnili, ko ne razumete angleško, ali če boste na smrtni postelji v bolnici, ali na domu, in želite imeti duhovnika, slovenskega seveda, ker tak vas razume? Takrat je Slovenec prvi, vsak drug je pa zadnji. Kako pa vaši otroci, ki pohajajo v javne in druge šole? Kako se jih naziva? Vse, samo tako ne, kakor bi se jih moralo, ker niso še pravi Amerikanci.

Te vrste so napisane v vzpodbudo onim, ki tega ne vedo, da se ne bodo potikali po drugih farah, temveč, da se bodo držali domačega ognjišča.

H koncu naj še omenim, da imamo tudi farno društvo, ki prireja od časa do časa razne prireditve v korist župnije in naselbine. Eno je žensko Oltarno društvo, ki bo priredilo v korist fare dne 12. aprila čarobno predstavo, pod vodstvom Mr. J. J. Grdina, ki bo stotake iz zraka lovil in fara sv. Kristine bo takoj bogata. Drugo društvo pa je Najsvetejšega imena, ki bo tudi v kratkem priredilo zabavni večer, tretji pa je takozvani veselični odbor, v katerem so zastopani vsi farani. Ta odbor priredi dne 10. maja na Mr. Fr. Strumbljevih farmah prvi piknik v tej sezoni. Bo dosti zabave in smeha. So pa še druga društva, ki spadajo v razne jednote in zveze ter zborujejo v Solški dvorani. — Pa še nekateri pravijo, da v Euclidu ni slovenske dvorane in ne šole! Le pridite vsi tisti, ki še ne veste, da imamo šolo in cerkev in vse lepo napreduje. Sedaj v postnem času je vse tiho in mirno, ker se vsi pripravljajo za oživiljenje po vstajenju.

Želim veselo alelujo vsem faranom fare sv. Kristine.

V. O. Predsednik.

Če vrjamate, al' pa ne.

"Dragi Jaka! Samo enkrat sem se vmešal v tisto tvojo kolono, pa se ne bom nikdar več, ker sem si takoj ž njo prste opekkel. Hotel sem ti samo dobro, ko sem ti svetoval, da bi se sedaj v postu malo odpočil, pa se bojiš žensk in si ne upaš prenehati s kolono tje do Velike noči. In ti kot dober svetovalec, si mi takoj svetoval, naj berem tvojo kolono za pokoro in sem sklenil, da jo tudi bom in sem jo. Enkrat sem bil gori na St. Clairju, pa se nisem nič pri tebi oglasil, ker sem se bal, da mi boš dal še kako drugo pokoro, zato sem se kar podal na ulično železnico, kjer sem se komodno vsedel, vzel v roke Ameriško Domovino in začel brati "Če vrjamate, al' pa ne." Modro sem se držal, kot se to spodobi pri opravljanju pokore. Zatočil sem se tako globoko in zamišljeno v to mojo pokoro, da sem pozabil vse okrog sebe. Ko je bila vsa pokora opravljena, pogledam okoli sebe in vidim, da me je ulična železnica pripeljala prav do Euclid Beach parka, ko bi moral izstopiti na Holmes Ave. No, to je pa res lepa pokora! In ker sem se bal, da bi se zopet predaleč odpeljal, sem jo udaril peš domov, kamor sem srečno prišel, toda tedaj se je šele začela prava pokora, ko me žena postavi na zagovor, kje sem hodil, kje sem bil, da sem tak' skorenjčke prašil. Povedal sem ji vse po pravici, vendar je prav malo manjkalo, da nisem začel opravljalati tretje pokore. Za enkrat imam pokore dovolj, drugič mi kaj bolj pametnega svetuj. Te pozdravlja — Pavel Kogovšek." (Prav šika se ti! Op. Jakata).

Pravijo, da se preveč redim. Se reče, to nikomur v nos ne gre, ampak jaz ne morem pomagati, če je pa na Rožniku tako dober zrak in če ohajam in klobase na špeh vlečeta. Rajši pa vidim, da sem malo bolj na okroglo napravljen, kot pa da bi mi hlače okrog kolen opletale: kar je, to je! Sicer pa še nisem tak, kot je bil tisti, ki je moral svoj treh pred seboj na samokolnici voziti. In tudi še ne tak, kot je bil tisti, ki je ustavil pobiča na cesti in mu rekel: "Fant! tu imaš nikelj, pa poglej, če imam umazane čevlje!" Se reče, ne zarečem se pa ne, da lahko še tak postanem in sem to potožil Janezu Breskvarju, ki tudi ni posebno pri ta mršavih. Pa mi je dal Janez dober in pameten nasvet, ki sem si ga vzel k srcu in ga bom izpeljal v kratkem po vseh paragrafi. Nasvet je bil pa takle: "Jaka," je rekel Janez, "Jaka, če hočeš shujšat, pojdi v klet doma ali pa h kakemu prijatelju. Tam se nalik ohajčana, da ti bo pri ušesih ven pogledal, potem se pa pelji v Painesville na public square. Tam pelji z avtomobilom parkrat na okrog in ne bo nikoli 5 minut, pa te bodo prijeli in zašili za najmanj 30 dni, če ne boš morda dobil dosmrtno ječe. Tam boš dobival vsako jutro za zajetek pogret čaj in dva krompirja z vodo zabeljena. Opoldne ne dobiš nič, za večerjo dobiš pa zopet krompir, tudi z vodo zabeljen in nekaj pogretega čaja. Garantiram ti, da boš v 30 dneh shujšal za najmanj 50 funtov in se bo videlo skozi tebe, kot skozi sito."

Ta nasvet se mi zdi strašno pameten in se ga bom v kratkem poslužil. Če je še kdo, ki bi rad posodil nekaj svoje teže slavnemu mestu Painesville, naj se oglasi, jo bomo skupaj tje udarili in zarentali public square tam za par minut.

P. S. Sinoči mi je obljubil France Veselov, da bo šel z mano.

Star Spangled Banner je narodna himna

Washington, 5. marca. Kongres je pred svojim razhodom odločil, da postane poznana pesem "Star Spangled Banner" uradna narodna himna Zedinjenih držav. Predsednik Hoover je že podpisal tozadevno postavo.

DRAMATIČNO DRUŠTVO ANTON VEROVŠEK

Uprizoritev veseligr 8. marca v S. D. Domu

V nedeljo, 8. marca uprizori dramsko društvo Anton Verovšek v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd., burko "Lazizdravnik," začetek ob 7.30 zvečer. Igra je polna najboljšega humorja vseskozi in je vsled lahke vprizoritve postala popularna na diletantskih odrih. Igra izvabi vsem navzočim neprijeten smeh in ustvari veselo razpoloženje med gledalci.

Igra ima pa tudi poučljivo stran v tem, da pokaže v svoji vsebini, kako nekateri ljudje radi nasledajo raznim mazačem, ki poskušajo z zakotnim zdravljenjem z vabljenimi oglasi.

Igralci na programni listi jamčijo dober uspeh, ker so stari in izkušeni igralci. Našega Louis Kaferleta pozna vsakdo kot prvovrstno igralsko moč in v tej igri bo nastopil v glavni vlogi. Prireditve dramskega društva Anton Verovšek so vedno zadovoljile posetnike in jim dale pravi užitek, najsibo v burkah ali dramah.

Nedelja večer naj bo rezervirana za poset te igre. V spodnji dvorani se po igri vrši ples in prosta zabava. Pridite polnoštevilno!

Joško Penko, zastopnik Ameriške Domovine.

AMERIŠKO-JUGOSLOVENSKI KLUB

Že precej časa se nismo ganili iz spanja; spali smo kakor medved v brlogu skoraj do spomladanske sezone. Vzrokov za to je več.

Prvič, za časa letnih sej je navadno vse skupaj tako zaposleno, da je bilo nezmišljeno klicati sejo za isti čas; ni bilo ne dvoran na razpolago, pa tudi člani kluba niso imeli časa na razpolago.

Ker pa mora klub živeti in ker je sedaj lepša prilika, se je radi tega sklicalo sejo za v ponedeljek večer dne 9. marca, in sicer točno za osmo uro zvečer, v starem poslopju S. N. Doma, dvorana št. 4. Le pridite!

Na programu bo pregled našega dosedanjega delovanja ter drugih zadev, končno pa izvolitev odbora za v bodoče.

Končno bomo pokadili kako

smodko in mogoče še kaj drugega dobili, radi tega naj nihče ne zamudi.

Kdor pa še ni član kluba, naj se priglasi za vstop v klub. Namen kluba je sodelovati vselej in ob vsaki priliki pri odnošajih, ki so potrebni mnogokrat v zvezi s tem, kar je za nas, tukaj živče Jugoslovane in one v domovini posredovanja vredno.

Mnogokrat prihajajo osebe, ki bi morale biti sprejete od kluba, mnogokrat zamudimo kaj važnega, če nimamo takega kluba.

Ugodnosti so razne, obveznosti ni nobenih posebnih, koristimo lahko, škodovati ne moremo nikomur, vsa zadeva je bolj socialna, družabna, nego uradna ali obvezna. Le pridite, pa tudi vpišite se! Vabi

Odbor.

OCETOVA KRI OHRANILA ŽIVLJENJE SINU

V collinwoodski naselbini živi na 15411 Daniel Ave., hrvatska družina Imbro Grdovič, v kateri družini je tudi 19-letni sin, velika oporo ostali družini. Ta mladenič je nagloma zbolel in bil odpeljan v bolnico, kjer se je moral podvreči operaciji. Posledica operacije je bila infekcija krvi in rešitve za mlado življenje ni bilo druge, kot transfuzija krvi. Nenadoma v bolnico pozvani oče se je z veseljem izjavil, da se mu odvzame njegovo lastno kri in vbrizga v žile bolnemu sinu. Pretok krvi

se je srečno izvršil in sin je izven vsake nevarnosti za življenje.

Mr. Grdovič je naš večletni naročnik in mi je pri obisku povedal to zgodbo, dasi je bil še zelo slab radi oddane krvi. Rekel je, da je srečen, ker je rešil življenje lastnemu sinu.

Tu se vidi, kaj starši vse storijo za svojo deco.

Mr. Grdovič in njegovemu sinu pa želim skorajšnjega okrevanja.

Joško Penko, zastopnik Ameriške Domovine.

ZOPET BO EN VESEL VEČER

V torek večer bo zopet vesel večer za one, ki se zanimajo za predavanje in premikajoče slike v javni knjižnici na E. 55th St., in St. Clair Ave.

Kakor navadno, nudi javna knjižnica v zimskem času vsak turek našim rojakom nekaj zanimivega, prav tako je naročeno za torek večer dne 10. marca.

To pot bodo na vrsti premikajoče slike in pa razlaga o stoletnici škofa Friderika Barage, prvega slovenskega misijonarja v Ameriki. Slike so bile vzete v

Marquette, Mich., in Calumetu, v krajih, kjer je misijonaril blagopokojni škof Baraga.

Na slikah se bodo videli kraji kakor tudi lepe narodne noše za časa praznovanja stoletnice.

Poleg teh slik bodo še druge katoliške slike, kakor: praznovanje Barageve stoletnice na Providence Heights, birna in parade ter telovadba. Ako hočete zanimiv večer, ne da bi vas kaj stalo, le pridite. Začetek točno ob 8. uri.

A. G.

KEDAJ SE NA SKUPNIH IZLETIH NAJBOLJE POTUJE?

AUGUST KOLANDER, ki bo vodil slovenske izletne v domovino na francoskem parniku "PARIS" prvega julija.

Med ameriškimi Slovenci so postala skupna potovanja in iz-

leti v stari kraj že vsakoletna navada, čeprav se pričinja njih zgodovina šele v letu 1922. Tega leta je bilo namreč prvo potovanje ameriških Slovencev, a naslednja leta jih je bilo že par, a potem od leta do leta več. Sedaj pa ima že vsaka letna doba po več takih potovanj. Skoro dve tretjini vseh naših potnikov v stari kraj potuje sedaj v večjih ali manjših skupinah. To jasno dokazuje, da so ta skupna potovanja nekaj dobrega, zakaj v nasprotnem slučaju bi že zdavnaj prenehala.

In v čem obstoji glavna udobnost skupnih potovanj? Glavna udobnost tiči v tem, da spremljevalec ali vodnik potovanja prevzame na svojo skrb za udobnost potnikov; to se pravi, skrbeti mora, da tobe njegovi potniki na parniku čim najboljsho hrano in postrežbo ter čim največ zabave, da prestopanje iz

parnika na vlak, ter prestopanje na raznih železniških križiščih povzročita čim najmanjše težkoče, da dobe potniki udobno vožnjo po železnici v Evropi, in — last but not least — skrbeti mora za točen prevoz velike priljage (kufrov) ter za čim hitrejšo ocarinjenje iste. Spremljevalec mora torej biti posredovalec med svojo skupino in zastopniki prevoznih prog ter zastopniki onih držav, skozi katere potujejo potniki.

Na podlagi tega mora biti vsakemu jasno, da funkcija spremljevalca skupnega potovanja ni enostavna in lahka, temveč precej težavna in komplicirana, zla-

RUSSELL OWEN:

ŽIVALSTVO JUŽNEGA TEČAJA

Živali antarktičnih krajev se ne boje človeka, ki le malokdaj zaidet tja, kakor se ondotni živalim tudi ni treba bati polarnih medvedov, kajti slednji prebivajo samo v arktičnih krajih, v okolju severnega tečaja.

Med vsemi živalmi antarktičnih krajev so gotovo najbolj zanimivi pingvini, neke vrste ptiči, 14 palcev visoki in višji, katerim se mora človek od srca smejati, čim jih ugleda. Označbo "pingvin" so prevedli naši slovtvenik v stari domovini v "tolščak," ki pa ni primerna in nikakor ne označuje tega, kar bi morala, zato ostanimo rajši pri pingvinih, ki so pod tem imenom znani po vsem svetu in med vsemi narodi. Noge imajo pingvini ob zadnjem delu trupa in kadar stoje pokonci, se zdi, kakor bi stala na snegu in ledu skupina gospodov v večernih oblekah: v belih srajcah in črnih frakih, kajti po prsih so snežnobeli, dočim jim je hrbet žamestasto črn, in prav tako "peroti."

Te peroti pravzaprav niso nikake peroti, marveč le dvoje izrastkov, kakor nekake roke. Ti ptiči nimajo perja, temveč nekaj fin, gost puh; in sveda tudi ne morejo letati po zraku. Pingvini so najbolj komične, po svojem obnašanju najbolj človeku podobne živali, in človek se jim mora od srca smejati, ko jih opazuje, kako včasih v skupinah glasno protestirajo proti čemu, kar smatrajo za osebni afront. Samo predstavljajte si božanski prizor, ko 14 palcev visok pingvin na vso moč kriči na 17.000-tonsko ladjo! Ko je velika kitolovna ladja Larsen vlekla za seboj skozi led ladjo admirala Byrda, je neki mornar na kitolovcu slišal, kako je nekdo na vso moč kričal: "Hej! Hej!" Ko je omenjeni mornar pogledal preko ograje 40 čevljev globoko dol na led, je zagledal tam na ledeni plošči takega pingvinskega paglavca, ki je jezno stopical sem in tja, se klanjal in tekal po ledu, zraven pa neprestano vpil, kar se je slišalo kot "hej!" Bilo je jasno, da se je pingvinu na moč "fržmagalo," da si je upala velika ladja motiti njegov mir, zato taka jeza, toda obenem pa ni mogel zatajiti tudi svoje neznanjske radovednosti.

Ko je bil pripravljen prvi Byrdov aeroplan za kratek polet in ko so na večnem snegu, kjer je stal, zastartali njegov motor, je priplaval po vodi neki pingvin, ki je slišal ropot motorja. Nekaj časa je začudeno in zvedalo ogledoval in poslušal to čudno stvar, nato pa se je izkobilacal iz vode ter jo ubral naravnost proti aeroplanu, kakor hitro je mogel teči. In kako vam pingvin hodi ali teče! Človeka boli trebuh od smeha, ko ga gleda. Charlie Chaplin je v svojo hojo v primeri s pingvinom pravi učenček. Z glavo ki-ma sem in tja, ko se prestopa, s tistima dvema izrastkoma, ki jih ima mesto peroti, pa na smešen način krili in otepa okoli sebe in lovi ravnotežje, da se ne zvrne.

Ta pingvin jo torej v svoji radovednosti ubere naravnost proti letalu, da si ogleda to čudo. Baš ko je pingvin dospel v

blizino aeroplana, je plit odprvo moč motorja in zračni vrtilnec je zgrabil pingvina ter ga vrzel daleč v sneg, kjer se je parkrat prekotatil. Ko se je pingvin pobral, je bil na moč osumljen in zmeden, nato pa, ko si je nekoliko opomogel od prve osuplosti, je začel kričati. Če je še kdaj kaka žival na svetu znala izražati profanost in užaljenost tako z gesto, kakor s tonom, tedaj je ta žival pingvin.

Ko so Byrdovi ljudje prvič ugledali te smešne ptiče, so se pričeli na vse grlo krohotati, — Nedaleč od ostale skupine sta stala dva pingvina, ki sta najbrž "govorila" o nas. Iztežala sta vratove, obračala glave, se približevala z glavama drug drugemu, kakor bi s inekaj šepetala na uho ter pri tem neprestano gestikulirala z "rokami," kakor da stojita tam dva Italijana, zaopljena v živahen razgovor. Bilo je očitno, da nas opravljata in vlečeta "skozi zobe."

Poleg pingvinov žive v antarktičnih krajih tudi tuljni, mroži, morski sloni in morski Levi. Vsi ti niso človeku nevarni ter se ga ne boje, če se jim približa, ko leže in spe na ledu. Tulenji vsiljivega človeka kvečjev malo povoha, potem pa se zopet vda svojemu spancu, kajti večino časa prespi na ledu, posebno rada na solncu. Kakor so vse te živali na kopnem neokretne in okorne, tako jih je v vodi sama eleganca, kjer plavajo, da se jim mora človek čuditi.

Edini sovražniki tulnjev so tamošnji požrešni morski somi, katerih kar mrgoli v ondotnem vodovju, in na marsikaterem tuljnu so videti zaraščene brazgotine ran, ki so mu jih prizadeli zobje morske posasti, kateri pa je srečno ušel. Ti antarktični somi, ki plavajo v skupinah, napadajo tudi velike, od devetdeset do sto ton težke kite. — Ko se je nahajala Byrdova ekspedicijska na južnem tečaju, je eden takih somov predril v bližini obrežja led, na katerem je stal neki član Byrdove ekspedicijske, ki se je komaj rešil s tem, da je skakal z ledene plošče na ledeno ploščo ter tako srečno dosegel kopnino. — A. Š.

KOLIKO DOBIČKA NOSI PIJAČA

V Chicagu imajo čisto natančno izračunjeno, da se popije tedensko 25,000,000 pintov pive, in da dobiva Caponijev sindikat za protekcijo do dva milijona dolarjev tedensko. Izračunali so tudi, da stane Caponijev sodeček piva ne več kot \$3.00, katerega potem proda za \$55.00, kar je stalna cena. Tako ima pri vsakem sodečku \$52.00 čistega dobička. Za protekcijo: za spremstvo trukov in drugo, je treba plačati Caponiju od \$100 do \$150 tedensko. Capone ima danes v službi do 2,000 mož raznih poklicev: izdelovalcev piva, voznike trukov, oboženi stražniki, kolektorji, managerji igralnic itd. Dokazuje je tudi, da je jemala in da še jemlje več kot polovica čičaške policije podkupnino od Caponija ali njegovega sindikata. Za nekatere je prohibicija res blaženo zlo.

PEGAM IN LAMBERGAR

POVEST

Spisal Dr. Fr. Detela

"Vsa kneževina žaluje po rajnem grofu," je dejal Apfaltern, "in kaj je vladarju lepša nagrobnica od ljudske žalosti! A kakor zdaj stoje reči, — važna oseba je Vitovec."

"Gotovo," potrdi Krištof. "On ima vojsko zbrano, vsa imenitna mesta v rokah in denar za pasom, in v svesti si je, da bo zmaga tam, kamor se nagne on."

"A Vitovec je vendar za cesarja," omeni Ravbar. "Izročil mu je Novo mesto, Kostanjevico, Metliko, Višnjo goro."

"Da, a ta mesta niso bila pravna celjska last, bila so le zastavljena. Celjske posadke leže pa še vedno v Radovljici, Ribnici, Kočevju, Ložu; nijednega celjskega mesta še nima cesar. Jaz se bojim Vitoveca. On ima obširna zemljišča po Ogrskem in Hrvaškem: ako potegne s cesarjem proti Ladislavu, mu zapade vse, kar mu leži pod ogrsko krono."

"To bi mu privoščil," se nasmjeje Ravbar. "Torej je vendar prišel v skripec ta lisjak, kakor se vidi. Če se postavi za cesarja, mu vzame Ladislav, kar si je bil nagrabil pri Celjanu; če pa pomaga Ladislavu, mu vzame cesar, kar ima po naših krajih; in to je tudi nekaj. Radoveden sem, kako se boče izvil."

"Vitovec?" povzame Krištof in pogleda po strani Ravbarja. "Za tega se ni bati. To je volk in lisjak v eni koži. Da bi le kdo drug ne zagazil v mrežo! A zapomnita si, prijatelja, da bode-mo letos še marsikaj doživeli, in da bode nemara še ta moj zid prenek in preslab."

"Oh, oh," se je smejal Apfaltern, "tako mlad, pa že tako preudaren! Kdo ve, kaj se zgodi! In če bi tudi vedel človek, žalost bi bila nes pametna."

"Istina," vzklikne Krištof in potrka prijatelja po rami, "ti imaš vedno dobre misli. — Lenčička, tu sem pred grad nam prinesla vina. — Danes ni nikogar doma; družina ima opravka ob Bistrici, in mati in sestra sta šli na pristavo."

Govor se jim je zasukal na prijetnejše predmete, in vino je poplaknilo kmalu vse skrbi. Matere in sestre pa dolgo ni bilo domov, in Krištof je stopil malo proti polju pogledat, če že prihajata.

"Od te strani se vračata," je dejal Ravbar. "Zagledal ji je bil v daljavi in klical Krištofa."

"Kako častitljiva je gospa," je opomnil poluglasno Apfaltern, "in kako lepo se prilegajo sivi lasje svežemu njenemu obrazu." "In Ana, kako je krasna!" je dodal oni. "A zarad črnih las so ji lica videti še bledejša. Da bi le ne bila vedno tako otožna!" "Žaluje po ženinu," je razlagal tovariš. "Z Ostrovhrarjem je bila zaročena; a spor z Vitovcem je zdržal tudi to zvezo."

Vrnil se je Krištof in vzdignil se so gospe in gospodični naproti. Gospa je jela živahno pripovedovati, koliko sveta je poplavila Bistrica, in v kaki nevarnosti je bila pristava.

"In tako močni mladeniči," je karala, "pa ne pridete, da bi ustavljali vodo."

"Oh, milostiva gospa," je vzdihnil Apfaltern, "voda je neprijetna in huda reč, in čim manj opravka ima z njo, tem boljše za človeka. Ni li res, gospodična Ana?"

"Ne vem, kako to umejete, gospod Apfaltern," je dejala ona in se nasmehnila.

"Gospodična Ana je vedno žalostna," je omenil baron Ravbar. "Ana hoče iti v samostan," je pripovedovala gospa.

"In Vi ji ne branite, milostiva?" je vprašal Apfaltern. "Saj je še premlada."

"Mlad mora iti, kdor misli

iti," je poučevala gospa. "Da se kesa potem vse žive dni. Na druge misli je treba spraviti gospodično Ano. Jaz sem pripeljal snubca, milostiva gospa."

Anica je zbežala v grad, mladi Ravbar pa je zardel in sunil pod mizo Apfalterna, da naj molči.

"To je lepo!" se je smejala gospa. "A to ni lepo, gospod Apfaltern, da Vi sami še ne mislite na ženitev."

"Jaz, gospa? Jaz sem že prestar."

"Prazen izgovor," je dejala ona. "Možak ni nikdar prestar. A čakajte, jaz Vam izberem nevesto."

"Milost, gospa!" je prosil oni. "Ne, tu bi bila neumestna. Ne boste mi tako prešerno postopali okrog."

Dan se je bil nagnil, in potegnili je hladni večerni vetrič. Družina se je vračala glasna s polja, in gosta sta se odpravljala domov, češ, da pota ponoči niso prav varna, ko se potika po vseh gozdih sumnih ljudi. S ceste pa sta zavila proti gradu dva jezdeca.

"Nemara sta k nam namenjena," je dejal sam sebi Lambergar in vzdignil roko nad oko, da bi bolje videl.

"Dolga suknja, star sluga," meni Ravbar, "duhovnik je."

"Ni," je trdil Apfaltern, "premoško sedi na konju."

"Moj brat Žiga!" vzklikne nenkrat Krištof in hiti prišelcu naproti, pomagat mu s konja. "Kako si pa ti prišel sem!"

Prihiteli sta mati in sestra in oba gosta in pozdravljanja ni hotelo biti ne konca, ne kraja; zakaj dolgo že ni bilo doma Žige Lambergarja, dvornega kaplana cesarja Friderika.

"Kako si se izredil!" se je smejala mati, ki je zadovoljna gledala svojega sina. Prijela ga je za eno roko, sestra za drugo, in peljala sta ga v grad. Na dvorišču sta stala že konja dveh gostov.

"Takoj zopet v hlev!" je ukazal Žiga, in šli so v veliko dvorano in sedli za veliko mizo in nikomur ni prišlo več na misel, da so pota nevarna.

"Boljšega vina, Lenčička!" je kričal radostno Krištof. "Tistega, ki ga gospod sami pijo," je dostavil Apfaltern.

Gospod Žiga pa je pripovedoval, da prihaja naravnost iz Celja, kjer se v imenu cesarja Friderika pogaja z Vitovcem in kneginjo Katarino o celjski dedini. Vse se je zavzelo o tej novici.

"Krištofovi okopi bodo odveč," se je veselil Ravbar.

"Cesar se ni v Celju," je opomnil Krištof.

(Dalje prihodnjič.)

Italija se je pustila drago plačati

Paris, 6. marca. Laška vlada je dobila dobro plačilo, ker se je pobotala s francosko vlado glede omejitve vojnih ladij. Italija je dobila od ameriških in angleških bankirjev zagotovilo, da dobi posojila v vrednosti 70 milijard lir, deloma se bo odplačilo starega dolga prestavilo.

V državi Missouri glasujejo za električni stol

Jefferson, Missouri, 6. marca. — Državna postavodaja je z veliko večino sprejela predlog, da se v bodoče morilce kaznuje s smrtjo na električnem stolu namesto z obešenjem.

Trgovska pogodba med Jugoslavijo in Češko

Praga, 5. marca. — Danes je bila podpisana med Jugoslavijo in Češko-Slovaško jako ugodna medsebojna trgovska pogodba, ki ima tudi politično ozadje.

* Število brezposelnih v Angliji se je znižalo zadnji teden za 14.000.

* Newyorški župan je odpotoval za več tednov v Californijo.

* Poljska armada šteje v mirnem času 450.000 mož.

* Blizraj je v državi Wyoming večeraj povzročil silno škodo.

Lekarnar strelja na bandite in je ubit

Phoenix, Arizona, 6. marca. V lekarno J. P. Reilly v tem mestu sta prišla dva bandita, ki sta zahtevala denar. Lekarnar je prijel za revolver in pričel streljati. Posledice: lekarnar in eden izmed banditov sta mrtva, dočim je drugi ropar pobegnil, pa so ga kmalu potem prijel.

MALI OGLASI

Stanovanje
se odda. Pet sob in kopalnice. Cena zmerna. 968 E. 77th St. (58)

Dekle
se išče za hišna dela in pri otrocih. Nekaj pranja, dobra hiša. \$5.00 na teden. A. Regelson, 9215 Yale Ave.

Čedna soba
opremljena, se da v najem poštenemu fantu, s hrano ali brez. 1016 E. 72nd St. (57)

Soba
se da v najem za enega fanta. 1264 E. 59th St. (57)

Društvo Ložka Dolina
Tajnik sporoča, da ima nekaj izrednega sporočilo na prihodnji seji. Pridite vsi člani, da boste zvedeli. — Tajnik.

Stanovanje
obstoječe iz treh sob, zgorej, in garaža se da v najem. 1257 E. 60th St.

Snažna soba
opremljena, s hrano ali brez se da v najem. — 5416 Homer Ave. (57)

Odda se stanovanje
obstoječe iz štirih sob, spodaj. Jako lepo stanovanje. 1124 E. 68th St. (57)

Proda se
dobro obstoječa slaščičarna po nizki ceni. Vpraša se na 6519 St. Clair Ave. (56)

V najem
se da 6 sob in garaža. Najem-sina \$24.50. Vprašajte na 1011 E. 64th St. (56)

Čedna soba
z vsemi ugodnostmi, pri družini brez otrok, se odda. Jako pripravno za pečlarja. 1246 Addison Rd. (57)

Prva slovenska
popravljalnica vsakovrstnega pohištva. Izdelujemo tudi nove "parlor sets" in tudi popravljam vse pohištvo. Vse delo jamčeno. Cene nizke. Pokličite in pridem do vas, ter vam dam nasvet, ne da bi vas kaj veljalo. Se rojakom vljudno priporočam.

John Lukanc
698 E. 159th St.
Tel. EDdy 2407-J.
(Sat. X)

DR. J. V. ZUPNIK
Z OBOZDRAVNIK
6131 ST. CLAIR AVE.
V Knusovem poslopju
Nad North American banke
Vhod samo iz 62. ceste
Govorimo slovensko. 10 let na
St. Clair Ave. (W. S.)

Leopold Kushlan
SLOVENSKI
ODVETNIK
Cez dan:
613 ULMER BLDG.
Zvečer od 6-8
6411 ST. CLAIR AVE.
soba št. 7. Tel. Rand. 5193
Tel. Cherry 3982

UKANITE "FLU"!
Čudne vremenske razmere še povečajo nevarnost obstoječega viala influence, zato bi se vsakdo moral varovati pred to belzinnjo. Ukanite jo s tem, da si od vašega lekarnarja pravočasno nabavite

Trinerjevo grenko vino
obdžite vaše drevesne odprto in vase telo zavarujete s pomočjo te izvrstne zelodčne tonike!
Trinerjevo grenko vino je nepre-
centljiv čuvaj človeškega zdravja.
"Calumet, Mich.—Jaz se počutim
izvrstno, odkar jemljam Trinerjevo
grenko vino, in priporočam, da ga
vziva vsakdo, ki hoče biti zdrav in
trden."
—Mrs. Matt Mihaljevič.
Kupite ga še danes, veliko ali malo
steklenico, in pazite na uspeh! Vred-
nostni kupon v vsakem zavoju.

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

(Nadaljevanje)

Ircu je zastala kri v žilah: videl je, da mu ni samo beg odrezan, temveč je bil tudi njegov čoln odkrit. Če se je res nahajal na otoku zločinca, ni mogel več ž njega. Njegovo edino upanje je bilo zdaj samo še v tem, da bosta grobokopa sledila pozivu ter ga pustila samega.

— Kje pa je čoln? — je vprašal Ben ter prenehal z odmetavanjem zemlje.

— Takoj tukaj, pod velikim hrastom.

— Torej stori, kakor je ukazal kapetan in drži gobec, — je rekel Ben. — Kdo ve, če se tujec ne plazi baš v tem trenutku kje tukaj okoli. Ostanite tam, in če pride nazaj, ga spravite s sveta, ampak brez hrupa in brez strela.

— Kaj pa, če pride med tem Bill s tovornim čolnom in nam da znamenje? — je vprašal oni, še vedno s pritaženim glasom.

— To vas nič ne briga! Ostanite vsi na svojih mestih, mi drugi pa, ko opravimo enkrat s tovornim čolnom, ga vam priženemo od spodnjega konca otoka v roke, če ga dotle že sami ne prestržete.

S temi besedami je začel spet kopati in grob je moral biti že dokaj globok, kajti ob njem se je nahajal že velik kup zemlje. Ircu je srce tako burno utripalo, da se je bal, da ga bodo izdali njegovim utripi, kajti spoznal je tudi on glas, ki je govoril: bil je oni lopov, katerega je v Heleni pobil na tla. Vedel je, da mu usmiljenja ni pričakovati, in če ga najdejo, da mu noben bog ne pomaga. Tedaj mu je blisnila nova misel v glavo: kaj, če bi planil nenadoma v reko, tak, kakršnen je, brez čolna, in če bo poizkusil odplavati kolikor mogoče daleč v veletok. Vedel je, da plove po reki vedno toliko lesa, da se mu ni bati, da bi utonil, če se oprime kakega plavajočega hloda, pa tudi če utone, je še zmerom boljše, kakor če pade tem hudičem v roke.

Previdno je podložil levo roko, da bi se ž njo potegnil naprej: radi šušljajočega listja je moral biti skrajno previden. Oba moža sta sicer še vedno pridno kopala in metanje zemlje je prešumevalo njegove napore, in na ta način se je pomaknil za dva čevlja nazaj ter obležal pri nekem grmu, tam pa se je po nesreči oprl z roko na suho vejo, ki je pod njegovo težo počila.

O'Toole se je smrtno prestrašil ter nepremično obležal. Ben pa je naglo skočil iz jame, stopil na nasip zemlje ter se pričel skrbno ozirati okrog.

— Ali niste ničesar slišali, Jones? — je vprašal po kratkem premolku. — Meni se je zdelo, kakor da je nekdo stopil na suho vejo.

— Nič nisem slišal, — je za-

mrmral drugi, vrgel lopato iz jame, nato pa še sam splezal ven. — Tako, luknja bo dovolj globoka. . . Hudič vzemi tako delo! Če mislite, da sem prišel sem na otok, da bom tukaj igral vlogo grobokopa, se proklete motite. Tak vrzite mrho notri, da bo to že enkrat končano! Proklete je neprijetno delo to, takole ponoči in v megli mrtvake zakopavati! Nu, pa vi imate menda večkrat tako opravilo tukaj in ste ga vajeni.

— Kako le, da ne morete držati gobca in da naprej in naprej brundate! — je karal Ben. — Zdelo se mi je, da je nekdo tukaj stopil na vejo. . . nu, kje, hudiča, pa je mrtvak? Ah, tukaj. . . Mislim sem, da leži bliže jame. . . Torej stopite zdaj sem, Jones, falot je težak, in pomagajte mi ga dvigniti čez nasip! Hudiča vendar, nikar se ga ne bojte prijeti; saj vas ne bo ugriznil in tudi prvi mrtvac ne bo, ki mi ga boste pomagali zakopati.

— Pa še prav gorak je, — je rekel Jones, ko ga je z nekakim studom prijel, — koncem konca je morda še živ?

— Nezmisel! Tisti, ki je bil enkrat zadet od Kellyjevega noža, ne potrebuje nobenih zdravil več. Sicer pa, čemu naj bi bil že mrzel? Saj je komaj eno uro, odkar je mrtev.

Moža sta prijela dozdevnega mrliča ter ga dvignila h grobu. Jones, ki ga je držal pri hrbtu pod pazduhami, je na nasipu zdrsnil ter izpustil, tako da je Irec sam zdrsnil v jamo.

Zdaj je napočil za Ircu trenotek, ko se je moral odločiti in kaj storiti, ali pa poginuti, kajti dozdej nista še opazila, da je živ. Sicer se je zdrnil, ko ga je oni izpustil in skoro nehotje je segel z rokami po opori, toda vsled teme Ben tega ni opazil.

Naslednji trenotek je padla na do smrti prestrašenega Ircu prva lopata zemlje. Če skbči zdaj pokonci in zbeži, je njegov pogin gotov, kajti od teh ljudi mu ni pričakovati usmiljenja, če pa ostane v jami, bo v nekaj minutah živ pokopan. Samo eno možnost rešitve je še videl, in to misel so mu zbudile Jonesove besede: če ga ne bi smatrala za mrtvega, ga ne bi takoj pokopala in v taki temi se mu ni bilo bati, da bi moža takoj spoznala prevaro. Na vsak način pa bi s tem pridobil na času, in v teh okoliščinah bi to mnogo značilo.

Ko je padla nanj druga lopata zemlje, je glasno zastokal.

— Jezus Kristus! — je vzkliknil Jones in odskočil. — Ali vam nisem pravil? Ta je še živ! — Skoro bi ga bila živega pokopala.

— Hm, — je zabundal Ben in se popraskal za ušesom. — Nu, tako strašna škoda tudi ne

bi bila. Ampak kaj, pri vseh hudičih, naj zdaj storiva s. . . Strel v dalji je v tem hipu prekinil njegove besede. Ben se je naglo vzravnal in pozorno prisluhnil. V naslednjem hipu se je začel oster žvižg — dobro znamenje bande — ki se je razlegal po vsem otoku.

— Hudič naj me vzame, če ni to Bill! — je zarajal pirat in od veselja mahnil s klobukom. — Hura, zdaj se obeta dober plen! Ampak, strela božja, na to mrhovino bi bil kmalu pozabil. . . Jones, potegnite ga ven, in poglejte, če mu lahko kaj pomagata. . . Jaz pa skočim doli, da store fantje svojo dolžnost, toda bom kmalu zopet nazaj.

— Ampak, Ben, jaz vendar ne morem. . .

— Sto hudičev, storite, kakor vam je ukazano in se ne ganite z mesta! V petih minutah sem zopet nazaj, — je rekel Ben grozeče, in ne da bi čakal nadaljnega ugovora, je odvrnil lopato in v naslednjem hipu preskočil portho deblo ter izginil v smeri, kjer je bil privezan Patrikov čoln.

Irec je zdaj videl, da je napočil njegov zadnji, morda edini trenotek rešitve, in on nikakor ni bil človek, ki bi bil pustil tak trenotek neizkoriščeno oditi.

— Pomagajte! — je vzdihnil. — pomagajte. . . zadušil se bom. — Hudiča, — je rekel Jones, ko je skočil v jamo, prijel Ircu pod pazduhami ter ga začel z naporom vzdigovati, — saj se mi je zdelo, da bo tako. Pa me ta prokleti cepec pusti samega tukaj s tem težkim človekom. Tako, ali lahko vzdignemo nogo? Ampak, božja strela, saj se mi zdite popolnoma krepli!

Jones je imel tudi dovolj povoda za svoje začudenje, kajti dozdevni težko ranjeni človek se je v naslednjem hipu bliskovito hitro dvignil, skočil na noge, z levico zgrabil osupnjene Jonesa za grlo, z desnico pa ga je tako silno treščil med oči, da je Jones zagledal vse zvezde na nebu, potem pa je padel kakor posekan hrast onesveščen poleg groba na zemljo.

Irec se zdaj ni obotavljal, temveč je preskočil grmovje in suho vejevje, ki je ležalo tam naokrog, ter zdriral proti reki, ko

se je Ben baš vrnil. — Jones, — je zaklical Ben za ubežnikom, — pri vseh hudičih, kam pa drvite? — Naj ga vrag vzame, lopova, če misli, da bom v taki megli drvel za njim, — je zamrmral. — Sicer se pa proklete moti, če misli, da bo z begom kaj dosegel! Od tu ne more; plavati ne zna, čolni so pa vsi zasedeni — bo že prišel nazaj, pa še rad. Ampak, božja strela, — je zaklel, ko je sunil z nogo v Jonesa, — glej, glej, zdaj je res mrtev, malo prej je pa še stokal. Nu, nu, prav, moj ljubi Čekani. Nobenih nadaljnih okoliščin ne bom več delal s teboj, temveč pojdeš v jamo, kamor spadaš, Sicer pa se za to nahajali kapetanu, ki ti je prihranil vrvi. . . S temi besedami je zvalil telo nazaj v jamo, pričel tipati po lopati, in v naslednjem hipu je začel svojega samo onesvešče-

nega tovariša — živega pokopavati. . .

29. Slepi potnik.—Black Hawk
Tiho in mirno je plul Edgeworthov tovorni čoln s tokom navzdol — Bob Roy je z železno roko držal krmilo, ostali čolnarji pa so se še vedno gnetli okoli na krovu ležečega krmarja Billa, da mu preprečijo, da bi dal tudi najmanjše znamenje svojim prijateljem. Tako je pretekla gotovo že cela ura v mučnem pričakovanju in udarci vesel tujeja čolna so že davno v dalji utihnili, in vedno bolj in bolj so se oddaljevali od mesta, ki bi jim bilo kmalu postalo usodepolno. Toda še vedno niso vedeli, kje se pravzaprav nahajajo in če so res že izven vsake nevarnosti.

(Dalje prihodnjic).

Vsa histerična je poljubovala Mrs. Mary Perry svojega moža v neki bolnici v San Franciscu, katerega je ustrelil v hrbet prohibicijski agent Willard Long, ki je spodaj na sliki. Agent trdi, da je moral rabiti orožje, ko je hotel v Perryjevem spikiziju kupiti nekaj žganja in so ga spoznali.

Strežnice Rdečega križa strežejo vojnim veteranom v Washingtonu, katerih dolga vrsta čaka, da se odpro vrata v pisarno, kjer bodo dobili bonus. Nekateri bivši vojaki so čakali vso noč pred poslopjem, da bi bili zjutraj prvi na vrsti.

ZNIŽANE CENE

Vse one, ki nameravajo v tem letu obiskati staro domovino, bo gotovo zanimala novica, da so se cene parobrodskih listkov znižale in sicer za \$35.00. To znižanje velja samo za one, ki kupijo "ROUND TRIP" karte in potujejo v stari kraj od 2. marca do 30. aprila in od 1. avgusta do 15. oktobra. Do sedaj so stale Round Trip karte od New York do Ljubljane in nazaj do New Yorka, na vseh velikih parnikih \$210.00, nova cena, za navedeno dobo, pa bo \$175.00 in običajni davek. Za mesec maj, junij in julij, ostane pa dosedanja cena v veljavi.

Ako ste torej tudi vi med onimi, ki nameravajo v tem letu obiskati stari kraj, se vam svetuje, da potujete kmalu, to je pred mesecem junijem ali pa po 1. avgustu, kajti tedaj boste deležni znižanih cen.

Zglasite se čim prej za vsa nadaljnja navočila pri znani, postrezljivi in domači tvrdki:

JOHN L. MIHELICH CO.

v Slov. Narodnem Domu 6419 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

VABLJENI STE

na prvi

KONCERT

tenorista

Louis Belle

KI SE VRŠI

V NEDELJO 8. MARCA

v SLOV. NAR. DOMU na St. Clair Ave.

Pričetek točno ob 8. uri. VSTOPNINA \$1.00 in 75c

Izdelujem vsakovrstna CEMENTNA DELA kot: hodnike, driveway, garaže itd., na lahka odplačila. Delo izvrstno, točno in garantirano, ter ste lahko gotovi, da boste popolnoma zadovoljni. Se priporočam

A. MALNAR

1119 Addison Rd. ENdicott 4371

A. J. ŽUŽEK
ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J

F. ZAKRAJŠEK

Kdor hoče najboljšo postrežbo z zmernimi cenami, naj se obrne na to družbo v slučaju smrti svojega dragega. Vodim pogrebe nad 20 let v naselbini. Odprto noč in dan.

1105 Norwood Rd. Tel. ENdicott 4735 Podružnica 18321 Edgerton Rd. KENmore 2892

William Frazer

MRS. PHOEBE QUICK STADER

Ira Jensen

Stader

Tragedija iz življenja. William Frazer, iz Rahway, N. J. je pred par leti podedoval \$28,000. Pustil je delo in začel ljubavno razmerje z Mrs. Stader. Ko je denar pošel, je hotela Mrs. Stader razmerje prekiniti, vsled česar jo je ljubimec ustrelil in

vrgel v nekem grmovju iz avtomobila. Ira Jensen, zgoraj desno je izjavil policiji, da mu je Frazer povedal o uboju svoje žrtve in da jo je videl v Frazerjevem avtomobilu že mrtvo.

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblik in vsa oprema za nove in stare dame
Beauty Parlor
Vedno najmodernejši kenski klobuki.

Trgovina zapira vsako ura od pop. obliki cele leta.
6111 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 7112 (M. Thu. S.)

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
HENDERSON 5798